

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Procuratoribus. Titulus XXXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](#)

residuione esse subtractos, nec transactio subsequens eos poterat à tamto crimen inobedientia relaxare.]

CAP. VI.

Index potest, & debet se interponere pro transactio inter partes facienda, praterquam in casibus, in quibus iuris hoc non admittuntur, ut super matrimonio, hoc dicit.

Honorius tertius 1. tituli sancti & Praxedis

Presb. cardin.

Ex parte tua: [1 & infra.] Poteris etiam a compendio interponere a partes tuas, & interdum aliquid severitati detrahere, prout (statu Imperii & excedentium multitudine, provida deliberatione pensatis) videris expedire: exceptis nimis causis, qui compositionis, seu dispensationis & remedium non admittuntur, utpote conjugi sacramentum, quod cum non solum apud Latinos & Graecos, sed etiam apud fideles & infideles existat, a severitate canonica circa illud recedere non licet. In his vero, super quibus non inventuri expellimus procedas (equitate servata) semper in humaniorem partem declinando, secundum quod personas & caulas, loca & tempora postulare videris.

[1 Fuit propositum coram nobis quod nomen Graci fortius sacros ordines a non sibi Episcopis receperunt, quidam etiam excommunicati celebrant in ecclesiis interdicti, & Graci ritibus pertinaciter inherentes in nullo volunt Latini obediunt prelati. Praterea quidam Graci & Latini Episcops consecrationes faciunt in alieno Episcopatus, & decimas percipiunt in eisdem in Episcoporum eundem locorum praedicatione & gravamine, tunc Episcopi Graecorum nec percipiunt decimas, nec consecrationes huiusmodi consueverunt celebrare. Ad hanc laici Graci uxores suis secundum mortuorum propria voluntatum dimittere, alias superducere non verentur, ac operari dominum ac festivis diebus quemadmodum in profectu. Porro quidam barones & milites tam Latini quam Graci Abbaria & ecclesiastis alias curia bonitibus & boni aliis erendum contra justitiam detinente, decimas non exsolvent, & alios solvere recusantes, in suo errore defendunt: eti pro hi & aliis excessibus seruit in eosdem sententiæ excommunicationis, eam in animarum sicutum periculum & aliorum scandala videntur. Vnde a nobis postulat edoceri quid tibi agendum sit, & qualiter Metropolitanus puniendus sit, qui quibusdam eundem cum meritis in Alexandria contra statutum concilii generalis licentiam tribuere de facto non expavit. Nostrigur c. t. t. ref. ut eam iura canonica & civilia edita sunt fere in omnibus his articulis praeformati, procedas in his secundum canonicas & legitimas sententias.

DE POSTVLANDO.

TITVLVS XXXVII.

CAP. I.

Clericus, in sacris vel minoribus beneficiis, in seculari foro postulare non debet, nisi pro se, vel sua ecclesia, vel miserabilibus personis.

Ex concilio Lateranensi d.

Clerici eis subdiaconatu, & suprà, & in ordinibus quoque minoribus, si stipendiis ecclesiasticis sustententur, coram seculari judice advocati in negotiis secularibus fieri non præsumant: Nisi propriam causam, vel ecclesias sua fuerint prosecuti, aut pro miserabilibus fortes personis, quæ proprias causas administrare non possunt. Sed nec procuratores villarum, aut iurisdictiones etiam secularares sub aliquibus Principibus & secularibus viris, ut iustitiarii eorum fiant, quisquam clericorum exercere præsumat.

a. L. 2. 6. post. De novi op. nunc. & 9. dist. p. tot. b. Perpetram in impressa, dispositionem. c. Vid. Tur. Crem. 3. 8. q. 1. in summa. d. Cap. 12. sub Alexander III. e. Cap. 1. eod. tit. in 1. compil. f. Infero ergo, quod media cogitare postulare poteris. l. d. & ibi Bart. c. depatr. qui sit. d. s. t.

CAP. II.

Canonici regulares postulare non possunt sicut monachi, nisi prætulitate ecclesiæ, vel sui monasterii, & præcepto Abbaria.

Innocentius 11. Compostella Archebis. & ipso.

Ex parte tua nobis fuit propositum, quod quidam canonici regulares non solum in ecclesiasticis, verum etiam in forensibus causis præfumunt advocati officium exercere. Cumque obicitur eis a, quod non debet esse forensis, vel ecclesiasticus negotiis sufficiptores vel executores, nisi forte id monasterii exposcat utilitas, Abbatie nihilominus impetrante, ad suum pronuntiandum, exculcandam, quod capitulum illud, per quod prædicta prohibiti videntur, de monachis, non de canonici regularibus loquitur manifeste. Vnde consultatione tua taliter respondemus, quod & de monachis, quantum ad supradicta, credimus observandum, licet de monachis in canone specialiter sit expressum.

CAP. III.

Se summat.

Gregorius IX.

CVM sacerdotis sit officium & nulli nocere, omnibus autem velle prodesse: non nisi pro seipso, vel ecclesia sua, vel (si necessitas imminet) pro personis conjunctis, aut miserabilibus sibi licitum est postulare: & infra. Clericus autem qui contra ecclesiam, a qui potest obtinet, pro extraneis advocatus vel procurator esse præsumit, tanquam ingratus potest (maxime si clericus sit ejusdem ecclesie) beneficio huiusmodi spoliari.

DE PROCVRATORIBUS.

TITVLVS XXXVIII.

CAP. I.

Non auditur qui tanquam alterius procurator, nisi habeat mandatum legitimè factum.

Gregorius Maximo Salomonis Episcop.

ALIA & quidem [& infra.] Scriptisse te quibusdam & compemimus, quod prædictos viros, & tunc ad causam non miseris, & ideo quæ cum ipsis facta sunt subsistere non debere: sed & Thomas sibi hoc à te dictum perhibuit: ex qua re nec præsentium portitoribus judicavimus esse credendum, ne de ipsis similiter diceretur. Quia ergo hoc cauitem nos esse præmonui, instruam per sonam cum mandato legaliter facto, & Presbyterorum, seu Disconsorum testimoniique subscriptionibus roborato, gestisque more indicito trasmitte: ut quicquid cum ea actum fuerit jure subsistat.

CAP. II.

Non valit sententia, etiam expensam condemnatoria, datam absentiæ ex probabili causa legitime per munitionem excusatum, b. quantum ad verum intelligendum.

Alexander III.

Verelam & a. clerici accepimus: [1 & infra.] Mandamus, quatenus si constituerit vobis, quod Vigor.

a. Concil. Trident. fess. 22. de reform. cap. 1. b. Eadem vox sed de suppl. negl. prat. cap. 2. & fortassis leg. infidelitatem, ut ibi maturi: vel dicitur, infidelitatem, id est, infiditatem. c. Hæc vox, officium, in multi deest, & super verbis, sit, ita habetur exppositio, id est, interficit, nec habetur in cap. deniq. 14. 9. 5. unde sumitur. d. præsumperit. e. Cap. 1. eod. tit. in 1. compil. f. al. quibus nostris, aliis nunc. h. Vid. 1. non solum. 6. qui absenam. & ibi Bart. ff. eod. i. Cap. 1. eod. tit. in 2. compil.

Epic.

Episcopus, præfatum A. in restitutione expensarum, pro nulla alia rationabili causa condemnaverit, nisi pro contum, quod termino constituto ad eum præsentiam non accedit, infirmitate detenus a, cum non possit quis cogi, nisi velit in gravibus causis procuratorem constitutum, & ipse ad probandum infirmitatem suam, Presbyterum & Diaconum destinaverit, cum absolvere ab eadem sententia minimè differatis.

[Quod cum ven. f. n. VVgor. Episcopum causam qua veritate ipsius & Sabini Episcopum super ecclesiæ de Biber, de mandatis suis secesseret fine debito terminandam: tandem quia idem dicens termino constitutum suum ex exhibere præsentiam non potuit, præcederat infirmata gravatus, sicut per quandam Presbitem & Diaconum, quos ad præsentiam ipsius Episcopi miserari, posuerat probare: eundem A. in restitutione expensarum, quas R. Laxm. Archidac. pro ipsa causa ad diem ipsum tunc veniendo idem condemnavit.

C. A. P. III.

Sententia lata cum procuratore revocato, & de hoc certificato, non prejudicat domino h.d. secundum communem intellectum.

Clemens III.

Ex insinuatione b Archidiaconi Sagin. accepimus, quod cum inter ipsum & magistrum G. super quædam præbenda Lexo. ecclesiæ controverbia mota fuisset:

[1 & infra.] Licet ab eodem Archidiacono procuratori suo duobus clericis præsentibus expresse fuisset inhibitus, ne caute cognitione susciperet: ipse nihilominus in causa procedens, sententiam contraria reportavit. Caterum, quia alter de prædictis clericis dicitur oblige, mandamus, quatenus si per Archidiaconum & superfluitis clerici juramentum constititerit de pñmissis e, sententia contra eum lata nequam obstante, prædicta præbenda possessionem, cum fructibus inde perceptis (eius restitutioni aliud canonicum non obstat) auctoritate nostra restitui faciat eisdem. Restitutione ve facta, si Archidiaconus ipse suam canoniam institutionem probare potuerit, ipsam ratam permanere appellatio decernatur.

[1 Eadem magistro propter hoc ad sedem Apostol. accedenti C. Corin. procuratorem ipsius Arch. se gerens ad illam causam institutum cum quibusdam literis de ratificatione, prout decebat, secesserat. Cum autem aliquantulum in causa cognitione præsummis fuisset.]

C. A. P. IV.

Scriptum super consecutus judicii impetratum, à procuratore revocate, & de hoc certificato non vales, nec processus, vel sententia lata per ipsum, si revocatio pertinet ad adversarium h.d. secundum gloriam.

Innocentius III. Cabilen. & Catalan. d

Episcopis.

In nostra præsentia Tullen. & Episcopis est conquæsus, quod cum ad causam, qua inter ipsum f & Decanum Tullenf. super dilapidatione, excommunicatione, & perjurio, ac quibusdam aliis criminibus g verbatur, T. & G. Presbyteros procuratores instituens, ipsos ad sedem Apostolicam duxerit definitos, cum deplorant fide postmodum titubasset, mandatum quod cesserat, inita modicun temporis spatium revocavit, sed ipsi licet mandati literas revocatorias receperat, nihilominus in negotio processerunt, & pro procuratoribus se gerentes, cum adversario ingresso iudicium, cum eo ad Parisieni. Archidiaconum & collegas suos in ejusdem prædicione nostras literas impetraverunt: [1 & infra.] Cumq; prædictus Episcopus ad pro-

a Vid. l. quæstum. arg. à contrario sensu, ff. de re jud. b C. 3. ed. m. in 2. compil. c Vid. l. in bene fide. C. eod. & l. admodum. ff. ed. d al. Catalan. e C. 1. eod. tit. in 2. compilat. f Episcopum legitim in impressis, & male: antiqui omnes habent, Nam. g Vox, criminibus, deest in omnibus antiquis.

bandum, quod falsi procuratores fuerant, ab ipsis iudicibus inducias postulasset, ipsi exceptionem oppositam inutilem & supervacuum reputantes, ad probationem ipsius dilationem concedere noluerunt: propter quod ad appellationis beneficium convolavit. Sed iidem nihilominus lite non contestata, & juris ordine prætermisso, tress contra cum recipere præsumperunt, ipsum à Tullenen. ecclesia per sententiam removendo.

Nos vero, licet vix fidem adhibere potuerimus, quod dicti iudices, utpote viri literati, providi & honesti, taliter processerint, maximè cum in sua relatione, quam ad nostram præsentiam transmiserent, de hujusmodi exceptione nullam fecerunt mentionem: quia tamen Episcopus per viros religiosos, providos & honestos, de quibus non est verisimile, quod sua salutis oblitii, ac jurisdictione contempta, falsum testimonium tulerint: nobis fecit super his, quæ sunt propria: plenam fidem, attendentes etiam, quod falsi procuratoris exceptio non solum ante sententiam, verum etiam postea potest objici: utpote qua probata judicium nullum, & nullius momenti controversie reputantur, processum supradictorum iudicium sententialiter duximus irritandum.

[1 Quantam statio, licet eidem Episcopo minime fuerit presentata, cum tamen ad eum notitiam deveneret quod eisdem erat causa commissa, que inter ipsum & dictum Decanu. & Archidac. vertebatur ad eum præsentiam venire properavit.]

C. A. P. V.

Si agitur de adulterio coram iudice seculari ad penam legalem, non intervenit procurator: scilicet si coram ecclesiastico ad separacionem.

Idem Brixien. Episcopo.

Tvx fra. b & infra. c Consulta tua taliter respondeamus, quod si vir aduersus uxorem de crimine adulterii coram iudice seculari ad penam legitimam infligendam, quia tunc inscriptionis vinculum debet adstringere, sequit se priocnam talionis adstringere: non per procuratorem, sed per ipsum præsentem oportet præsentialiter aduersare. Si vero vir aduersare velit uxorem de adulterio coram ecclesiastico iudice, ut ab eius cohabitatione discedat, quia tunc eti forsitan oporteat eum inscribere, ut designet in scriptis nomem, locum & tempus, & omnia, quæ comprehendantur in lege civili: d: ad talionem ramen non debet se aliquatenus obligare: ne forte cum in probatione defeccerit, intentionis sua confequatur effectum: sustineri potest, si necessitas id postulaverit, ut per procuratorem aduerserit, quoniam hujusmodi accusatio, eti de crimen fiat, non est tamen criminalis, sed quasi mixta inter civilem & criminaliem, quanquam præsentia principalium personarum securius procedatur.

C. A. P. VI.

Quis de mandato domini causam procuravit, ab eo repetit expensam propter hoc factam.

Idem.

Cvm pro e causa qua inter G. & F. Gabilonen. f Ecclesiæ Archidiac. vertebatur: [1 & infra.] Dis. v. mandamus, quatenus expensas Archidiacono restituui faciat, si legitime probare potuerit se de mandato capituli suscipisse predicta negotia promovenda, & propter hoc ad sedem Apostoli accessisse.

[1 Procuratores utriusque partis ad n. præsentiam accesserint, Archidi. f. procurator proposito quod a bo. me. pp. p.m. confirmationi literas impetravit, sub quibusdam constitutione ecclesiæ de communis assensu capituli constituti, ex quarum inobservantia ecclesia

a Vid. l. quæstum. arg. à contrario sensu, ff. de re jud. b C. 3. ed. m. in 2. compil. c Vid. l. in bene fide. C. eod. & l. admodum. ff. ed. d al. Catalan. e C. 1. eod. tit. in 2. compilat. f Episcopum legitim in impressis, & male: antiqui omnes habent, Nam. g Vox, criminibus, deest in omnibus antiquis.

debito servitio fraudareretur, petebat itaque procurator pro Archidiacono memorato causam committi, & confirmari constitutiones praeditas, & ea restituiri qua ad utilitatem ipsius ecclesie coactus fuerat expendisse. & infra.]

CAP. VII.

Universitas etiam scholarium potest ad agendum & defendendum procuratorem constitutere.

Idem scholaribus Parisiens.

Qvia in causis, qua contra vos, & pro vobis moventur, veltra universitas ad agendum & respondendum commode interesse non potest, postulatis a nobis, ut procuratorem instituere super hoc vobis de nomine permissione licet. Licerit igitur de jure communis a hoc facere valeat, instituendi tamen procuratorem super his auctoritate praesentium vobis concedimus facultatem.

CAP. VIII.

Si creatus ad totam causam constitutus procuratorem, quem postea revocat, potest nubilominus contra eum procedi, in quantum status causa patitur sine alia citatione, b. d. quo ad intellectum.

Honorius III. b Episcopo Egitaniensi c.

Aviditis & intellectis, qua super delegatorum nostrorum processibus fuere proposita, processus ipsos, & quaecunque secula sunt ex eis vel ob eos, novitis nos irrita judicasse, non obstantibus literis, quas de revocatione d mandati procuratori suo Colubriens. Episcopus destinavit: cum antequam ad illum litera hujusmodi pervenirent, fuerit super eisdem processibus hinc inde conclusum. Ceterum memoratum Colubriens. Episcopum, qui procuraverat totum negotium ad examen sedis Apostoli, advocari, & postmodum mandatum factum procuratori non sine nostro contempni, & tuo dispendio revocavit, condemnandum tibi duximus in expensis, quas fecisti a tempore, quo ad procuratorem ipsius revocatorie litera pervenerunt, & facies etiam e usque quo per se idem Episcopus, vel per procuratorem idoneum se nostro conspectu praesentabat, in principali negotio legitimè processurus.

CAP. IX.

Procurator Episcopi causas Episcopatus agit & defendit, licet non fuerit datum sub nomine syndici vel dotoris.

Idem M. & R. canonici Mutinensis.

Petitione vestra nobis exhibita continebat, cum Mutinensis. Episcopus in Livonię profectus, vos vicarios & procuratores suos constituit generales, vobis volentibus agere contra detentores bonorum Episcopi Mutinensis, vel contra illum agentibus respondere: frequenter opponitur f. quod facere non potestis, pro eo, quod in instrumento vicaria, five procurationis hujusmodi non exprimitur, quod Episcopus ipse constituerit vos syndicos vel actores: [1 & infra.] Nos igitur ex nomine ipsius instrumenti liquido cognoscentes, quod intentio fuit ipsius Episcopi dare, vobis agendi & respondendi pro ipso & liberare potestatem, exceptionem hujusmodi penitus reprobamus.

[1 Unde hisimiliter postulatis, ut cum per exceptiones hujusmodi frequenter impetratur utilitas Episcopi supradicti, super hoc provideat salubriter dignaremur.]

CAP. X.

Providere debet judex, maximè in causa matrimoniali, quod confidens procuratorem gaudeat plena libertate.

Gregorius IX. nobilis viro Vbaldo h. civis Pisano.

Accedens ad Apostol. fed. & infra. Mandamus, quatenus D. nobilis mulierem, qua sub tua potestate

a Vide Hora. Luc. tr. 8. de privil. schol. privil. b In aliquot, Innoc. III. c al. Egitaniensi. d recusatione. e querugi. f proponitur, in aliquot antiqu. g In multi antiqu. est dictum, Episc. h Vmbaldo.

tenetur, plenar restituta libertati, faciens ipsam ad castrum de Massa Lucana diocesis secure perduci, ut existens ibidem libera, procuratorem libere ordinare valeat, qui suam coram nobis iustitiam prosequatur. Tu ergo super sponsalibus, qua inter natam tuam & filium ejusdem nobilis contraacta proponuntur, procuratorem idoneum ad praesentiam nostram mittas, qui ad agendum & respondendum plenam & habeat potestatem.

CAP. XI.

Si procurators generalis denegantur inducere ad consulendum Datum, ex causa probabilis absentem, potest it procurator appellare.

Idem Cantuarien. Archiepiscopo.

Dilectus filius magister L. rector ecclesia de Auna transflam nobis petitionem monstrarit, quod cum R. Presbyter contra ipsum causa studii Bononiae communem super eadem ecclesia ad judges nostras literas imprestaret, carum auctoritate a judicibus ipsius eodem recte citato, procurator ipius generalis ad omnia ejus tractanda negotia, pro eo, quod competentem terminum, intra quem rectorem ipsum confuleret, utrum debet contendere vel edere questioni, sibi concede denegeantur, pro codem nostram audienciam appellavit.

Quocirca mandamus, quatenus si est ita revocato in iritum, &c.

CAP. XII.

Sic res recedit a judicio, dimisso procuratore sollempniter ad agendum, contumax est, & condemnatur in expensis.

Idem Episcopa Lexonem.

Constitutus in pr. n. H. priore Sagien. & T. laico dilectioni filium O. Subdiac. nostrum supercauila, qui inter ipsos super quadam summa pecunia venturum, confessimus auditorem: & infra. Quia prior super ipsa pecunia, in qua dictus T. cum sibi sua uxoris nomine teneri dicebat, recepto libello illicientiam recessit, quendam procuratorem dimittens sollemmodo ad agendum, quem cum auditor ipse per mandatum procuratorum libi datum ad defendendum priorem sufficientem non viderit, eum ex hoc reputans contumacem, ipso prestat T. in unam marcham sterlingum condonnavit, taxatione prahabita in expensis b. & infra. Nos autem finem litibus imponere cupientes, & quod ab auditore, prefato factum esse dignoscitur adprobantes, mandamus, quatenus partibus convocatis, &c.

CAP. XIII.

Tenet judicium agitatum, cum procuratore revocato, si revocatum judex & adversarius ignoraverunt, b. d. secundum communem intellectum & verum.

Idem.

Mandato procuratoris post item contestatam à Dominino revocato, si hoc ignorante justice, vel adversario factum fuerit, judicium quod idem quasi procurator postmodum expertus est, ratum esse debet.

CAP. XIV.

Filius familiaris potest esse procurator in judicio, etiam ad futuras lites: & procurator datum cum pluribus simul in solidum, proferre se preoccupavit negotium: secus si diverso tempore sit datum. Item procurator appellare debet à sententia, nisi ex causa excusat: quo casu debet Domino municiare de sententia: appellationem tamen prosequi non tenetur.

Idem.

Non injuste judex processit, qui filium fa. in procuratorem admisit. Quamvis ad futuras controversias constitutum. Quicquid simul cum aliis datum fuerit, prius tamen procurationis officium occupavit. Quod fieri nequisset in procuratoribus diversis temporibus constitutis, quoniam dato posteriori, prioris

a Plenarium. b Vide l. t. cum. not. ibi, ff. quod cuiusque univer.

et

elet procuratio revocata. a. Potuit quoque is, & debuit à sententiā in eo, quod lata extitit contra ipsum, nostram audiētiam appellare, vel (ū iusta b. causa excusabat eum) falem Domino conteſtari c. ut ad appellatiōnis beneficium convolare. Licit appellatiōne prosequi non teneatur invitus.

CAP. XV.

Treasorū universitatis, cujus maiores & jurati sunt excommunicati, non repellunt ab impetrando, niſi illi in procuratiōne fini excepī, vel eorum auctoritate factū sit, vel ad id sienter fuit ēa.

Idem.

Conſulti sumus, an conſtitutus ad impetrandum à communitate aliqua procurator, ab impetrando debet excludi pro eo, quod maiores & jurati d, per quos eadem communitas regebatur, tempore, quo injunctum fuit procuratiōne officium, erant excommunicati sententiā immodi.

Taliter respondemus, quod niſi eſſent illi in literis procuratiōne expreſsi, vel aliaſ eorum auctoritate procuratiōne & institutiōne facta fuſſet, aut ſciens eos eſſe tales, ipaſa communitas una cum eis conſtituēt eundem, no[n] eſt procurator huiusmodi repellendus.

DE SYNDICO.

TITVLVS XXXIX.

CAP. I.

Religioſi debent habere syndicum, qui cauſas monasterii agat, deſendaſt etiam (ſi appetuerit) conſtituto illi ſalarium.

Gregorius Papa Subdiaconus, & defensoris Sicilia.

Sicut ſtudiū & noſtri eſſe debet à litigiis forenſibus monachos submoveſe, ita neceſſe eſt noſtra proviſione, quemadmodum negotia eorum diſponi debeat, ordinare.

Pro qua teibi præcipimus, quatenus cum Fausto loqui debebas, cui (ſi voluerit) continuo ſalario, monafeſi generaliter debebas negotia commendare. Expedite enim pro parvo incommodo à ſtrepitū cauſarum ſeruos Dei eſſe quietos.

DE HIS, QVAE VI, METVSVE
cauſa fiunt.

TITVLVS XL.

CAP. I.

Si qui timore mortis, poſteſa ratiō non habens, religionem profi-
munt, exire, & matrem suum contrahere potest: ſecuſi a principio,
niſi ex poff. fide libere conſenſiffet.

Alexander III. Ofſer. Episcopo h, & priori ſancta
Mariæ Caſarauſti.

Pecatum eſt ad audiētiam i noſtrā, quod cum quidam nobilis & potens M. uxorem ſuam ſuſpectā k. habēret, milites ſui ejus præcepto eam ad quandam ſylvam ducentes, evaginato gladio occidere voluerunt: ſed tandem pietate duci, ſub tali conditione pepercerunt eidem, quod in monaſterio de Colobris i habitu ſuſcepere monachalem: [1 & 7.] Episcopi vero mihi à viro, ut ei velum imponerent, quia juventus erat, & filium parvulum habebat, mutationem vix ſuſpectam habentes, ſeorsum conuenierunt eandem: que rem patet faciens, quod mortis timor mona-

a. Vid. l. ſi qui eum. b. ſi. ff. eod. b. ut infirmatus, paupertas, vel iugementum. c. id eſt, manuare coram refib. l. ſi procuratorem. d. ſigillante. ff. mand. d. Vid. l. i. ff. quod epiſt. uni. & eam non ignor. de prab. e. procuratione. f. lib. i. epiſt. 67. Reg. Pet. g. C. i. eod. tit. in t. comp. h. Reſcripta eſt a nobis vera inſcrip. nam perperam ita prue legebatur, Exon. Episc. & priori M. Caſaria. i. poſt conc. Later. p. 50. c. 13. & c. i. eod. tit. in t. comp. k. ſuſpetam ſeſc. de adulter. l. Ita manuſ. emen- dauerat, ſed fortiaſe Caſabre. al. Colubri. al. Tolobri.

ſterium intrabat, proposuit, & quod inde quandoque poſſet, exire: ſed alter a Episcoporum (ut viti iyrannidi ſatisfacere videbatur) mulieri velum imponere ſimulavit: tandem viro de medio ſublato, prædicta mulier de monaſterio exiens, aliud maritum accepit: quos Gallagoritanensis Episcopus ad instantiam ſororum, vinculo excommunicationis adſtrinxit: [2 & inſra.] Ideoquæ mandamus, quatenus prædictam mulierem & virum (recepio ſacramento, quod veſtro debeat ſtarre mandato) ab excommunicationis vinculo abſolvatis: deinde tam mulierem, quam prioriſſam & moniales prædictiſe monaſterii ante veſtram praefentiam convo- cantes, ſi legitimi probatum fuerit non timore mortis prædictam mulierem religionem intraffe, aut quod fecit, poſtmodum ratum habuiffe: ipſam ad monaſterium redire, & habitum depositum reaſſumere b. censura ecclieſtaſica compellatis.

[1 Quo audito maritus ejus quia reſervata erat ad uitam, gravo plurimum tulit, ſed tamen poſtmodum accepit, ſicq; ſtadum eſt quod duos Episcopos Caſarauſ. & Teraſonem, ut eam benedicerent & illi velum imponerent, ad monaſterium ipſum ad- duxit.]

[2 Ignorans penitus quomodo res proceſſiffet, quoniam utique ſententiā ven. f. n. Terraſonem, Archiep. Cop. poſtea conſirma- vi. Noſ igitur de prudenti & honestate veſtra conſidentes, cauſam ipſam experientia veſtrā duxiſſimus committendam, & fine debito terminandam.]

CAP. II.

Qui per metum amifionis patrimonii ſua beneficio renunciat, illud reperere potest.

Idem Episcopo Vigornien.

Abbas Sancti e Cadmundi d, à quo R. praefentiū alator patrimonium ſuum tenere dignoficit, mili- tes ſuos & Burgenſes ad domum ejus (ſicut accepimus) deſtinavit, qui eum à domo & universa poſſeſſione ex- pellerent, niſi eccleſiam ſuum penitus abjuraret: quod cum idem R. tali modo coaſtus feciſſet, Abbas alii con- ceſſit ſupadiſtā eccleſiam. Vnde quia qui metu & vi fiunt, de jure debent in e irritum revocari: man- damus, quatenus prædicto R. cum integritate reſtuaſſe universa.

CAP. III.

Qui terrore laicorum electioni de ſe faſta renunciat, ſi renun- catio juramento vel fide firmata non fit, regimini ad quod electus erat, praefaci poterit.

Caleſtinus III.

Ad aures noſtras f te ſignificante pervenit, quod ele- cti quidam in plebanum cujusdam eccleſia ad erro- rem laicorum renunciat electioni, qua de ipſo fuerat a clericis, uno excepto, unanimiter celebrata: [1 & 7.] Tux igitur diſcretione praefertiibus innotescat, quod re- nuncatio faſta ad terrorē laicorum (niſi forte jura- mento, vel fide interpoſita ſi conſirmata) non impedit quo minus is, qui renunciavit eccleſia, ad cuius regimen prius erat electus, praefaci at eadem.

[1 Ita autem qui diligenter in electionem ad ſedem Apoſtolicę, vocem apelationis emiſſit. Ideoq; conſulere voluſt ſrenun- catio faſta ad terrorē laicorum impedit quo minus ad regimen prædicti eccleſie is qui fuerit prius electus aſſum debet, & ſeiuſ appellatio valere que ſe non electurum juravit, & ne aliſ eligerent, appellavit.]

CAP. IV.

Qui per metum, qui cadere potuit in conſtantem virum, beneficio ſu renunciat, & renunciavit, illud reperere potuit.

Innocent. III. Decano & Subdiacono Lincon.

a Teraſonem ſeſcilec, nam hic cum Caſarauſtano velum im- ponet, ut pater ex integra. b. reſumere. c poſt Concil. Late- ranen. part. 22. cap. 7. & c. 2. eod. tit. in t. compil. d Eadmundi. e Vide leg. cum gloriſ. C. & ff. eod. item Sot. inſrat. f Cap. i. eod. tit. in z. compil.

FFF 5